

Du-an Andr-

Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
dusan.andrs@ff.cuni.cz

Antroponyma v moderní čínské literatu e o šKrajina jmenō Lu Xunových povídek

Mnohá díla čínské tradice i moderní narativní literatury jsou zalidněna postavami, jejichž jména fungují jako důležitě významotvorné prvky. Jména postav nejenže často charakterizují své nositele, ale nezídka rovněž ovlivňují jednotlivé složky literárních děl a tím i jejich celkový smysl. Auto i narativních próz vznikajících od druhé dekády dvacátého století tvorbu převážně pojmají jako nástroj společenských a politických reforem. S tímto postupem souvisí výrazná tendence k vytváření postav reprezentujících určitou společenskou vrstvu, jejichž postavy, je-li jsou nositeli z etně vymezených vlastností, postojů a názorů. V příspěvku se zaměřím na antroponyma jako na důležitý nástroj, s jehož pomocí světoznámý protagonisty svých vyprávění utváří Lu Xun, zakladatel moderní čínské literatury. Jména literárních postav nelze zkoumat pouze jako jednotlivé případy motivovaných i nemotivovaných pojmenování, je nezbytné zvažovat je v jejich vzájemných vztazích, v kontextu konkrétního díla a souasně v kontextu díla autora jako celku. Významotvorné role jmen postav Lu Xunových povídek jsou proto představeny ve vzájemné škomunikaci, k níž dochází nejen uvnitř jednotlivých narativů ale také mezi narativy navzájem. Cílem zmapování škrajiny jmenō protagonistů povídek ze sbírek *Vava* a *Tápání* je teoreticky poučené představení specifické šonymické strukturyō jednotlivých povídek, skupin povídek i Lu Xunova povídkového díla jako celku. Interpretace jmen postav a jejich rolí v šonymickém systémuō chce být výzvou k aktivizaci souasně tena e i předkladele spisovatelova povídkového díla a souasně pojistkou proti jeho případné nadinterpretaci.

Lenka Cvrková

Studentka, Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
lenka.cvrckova77@gmail.com

Obsah a forma v díle hudebního skladatele Xian Xinghaie

Xian Xinghai představuje jednoho z mála čínských skladatelů, kterým se podařilo dosáhnout v hlasu v ěn i na Západ. Zatímco v ěn se proslavil zejména svou kantátou *filutá eka*, která byla později označena za vzorové dílo socialistického realismu, na Západ jsou nejastěji hrány skladby z jeho posledního tvůrčího období. Do jaké míry obsah a forma rozdílných verzí Xianovy kantáty *filutá eka* odpovídají konceptu socialistického realismu v hudbě? Co vedlo k proměně interpretace díla v ěn i na Západ v různých historických obdobích? A jak se vliv západní a čínské hudby promítá do obsahu a formy Xianových skladeb?

Na tyto otázky se příspěvek pokusí odpovědět pomocí metody komplexní hudební analýzy jednotlivých děl a závěry budou doplněny ukázkami.

Ján Durica

Katedra východoázijských študií, Univerzita Komenského v Bratislavě
jan.durica1@gmail.com

Mofné paralely medzi niektorými pasáflami diela Han Feizi a myšlienkami Maxa Webera týkajúcimi sa vzáhu etiky a politiky.

Príspevok sa zaoberá porovnaním myšlienok obsiahnutých vo vybraných pasáflach diela *Han Feizi* s niektorými myšlienkami Maxa Webera (1864-1920). Dielo *Han Feizi* patrí k najvýznamnejším dielam klasickej čínskej filozofie a tradície sa pripisovalo Han Feiovi (ca. 280-233 pred n.l.). Na druhej strane Max Weber bol významný nemecký sociológ a politický ekonóm širokým záberom záujmov, ktorý sa považuje za jedného zo zakladateľov sociológie. Myšlienky, ktoré sú predmetom porovnania v tomto príspevku sa týkajú jeho prednášky s názvom *Politika ako povolanie*, ktorá odznela v

Mníchove v roku 1919. Jedná sa predovšetkým o pasáže zaoberajúce sa vzťahom medzi etikou a politikou.

Raoul David Findeisen

Univerzita Komenského v Bratislave / University of Vienna)

raoul.findeisen@rub.de

Unheard Voices from Upper Hungary - The Unpublished 1909/10 Translation Manuscript by Zhou Zuoren. Emended by Lu Xun of Kálmán Mikszáth's Novel 'Szent Péter esernyője' (1895)

When the Zhou brother Zhou Zuoren and Lu Xun prepared the third volume of their joint enterprise, the *Yuwai xiaoshuo ji* (Stories from Abroad; 2 vols., 1908/09), they intended to include the first part of Mikszáth's novel. The third volume never materialized, yet the manuscript of Zhou Zuoren's translation is extant, including Lu Xun's corrections. Zhou Zuoren translated from English (1900), and it is unclear to which extent Lu Xun based his emendations on German translations (testified in his private collections), or just on considerations inherent to his brother's translation text. The paper will provide clues to how further evidence may be drawn from the available material.

Lenka Gyaltsó

Doktorandka, Ústav etnologie, Univerzita Karlova v Praze

Lanmeng81@seznam.cz

Tibetský odívání jako projev národní identity

Přes padesát let představí výsledky bádání v rámci grantu GAUK, který autorka získala v době svého doktorského studia v letech 2013-15. Po obecném pojednání o tibetské identitě bude následovat popis terénního výzkumu v tibetské exilové komunitě v severní Indii a v severovýchodním Tibetu, v Amdu. Způsob života Tibetanů v těchto oblastech je značně odlišný, proto byly pro výzkum v Indii a Tibetu zvoleny rozličné metody. Dají se však vyvodit shodné závěry o důležitosti tradičního odívání pro tibetskou národní identitu. Vedle zkoumání tradičních prvků odívání se autorka zaměřila i na současné módní trendy a inovace v tibetském odívání a jejich přijímání tibetskou společností.

Denisa Hilbertová

Centrum asijských studií, Masarykova univerzita

denisa.hilbertova@gmail.com

Robert Swinhoe a John Dodd. Zakladatelé ajového prmyslu na Taiwanu.

Cílem příspěvku je zmapovat jeden z nejvýznamnějších aspektů britské přítomnosti na Taiwanu v druhé polovině 19. století. Přestože Taiwan nikdy nebyl součástí Britského impéria, britský vliv a mezinárodní politické zájmy měly monumentální konsekvence na vývoj ostrova. Studie se zaměřuje na založení ajového prmyslu na ostrově v 60. letech 19. století. Skrze toto nově založené odvětví došlo na Formosu k celé řadě změn - od přesunutí tradičního ekonomického centra ostrova z Tainanu do Taipei až k závažným sociálním změnám v etnické skupině Hakka. Příspěvek klade zřetel na roli pozdějšího britského konzula Roberta Swinhoe a zakladatele ajového prmyslu Johna Dodda, přičemž shrnuje dosavadní poddimenzované poznání v této oblasti, rozvíjí její o méně známé dobové prameny osobního charakteru a vyznačuje možnosti budoucího výzkumu.

Kamila Hladíková

Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci

Cchering Özer: Zápisky z Tibetu ó Tibetský hlas v ínském hávu

Cchering Özer (nar. 1966), tibetská básní ka, esejistka, blogerka a aktivistka, je jedním z nejvýrazn j-ích hlas moderní tibetské inteligence. Je zástupkyní generace Tibe an , jejíž p íslu-níci byli vlivem vn j-ích okolností více i mén odtrřeni od svých tibetských ko en , mnozí, jako práv Özer, afl do té míry, fle ztratili znalost vlastní mate -tiny. Ve svém p ísp vku se zam ím na detailn j-í rozbor text n kolika autor íných esejí ze souboru *Zápisky z Tibetu* s cílem poukázat na skute nost, fle, navzdory svému obsahu, jsou autor iny ínsky psané eseje po jazykové a literární stránce pevn zakotveny v ínské literární a kulturní tradici. Na druhé stran je v-ak z jejich obsahu jasn patrná snaha o návrat k štibetským ko en mō. Klí ovým prost edkem, skrze n jfl se autorka hlásí ke své (jinými, ale p edev-ím jí samou asto zpochyb ované) tibetské identit , je tibetský buddhismus a hodnoty, jeřl z n j pramení.

Jakub Hrubý

Orientální ústav Akademie v d R
hruby@orient.cas.cz

Místo císa ského rodu v panovnické vizi mingského zakladatele

A koli první mingský císa Zhu Yuanzhang (1328-1398) vykro il na svou cestu k tr nu jako p íslu-ník milenaristicky motivovaného povstaleckého hnutí, jeřl v ilo v nadcházející p íchod buddhy Maitréji, v pravý as neortodoxní ideologii povstalc zavrhl a za al budovat svou dynastickou moc na tradi n j-ích základech konfuciánské ortodoxie. Vzhledem ke svému prostému p vodu v-ak tuto ortodoxii chápal jinak neřl konfucián-tí u enci a postupem doby p í-el s vlastní p edstavou fungování spole nosti a státu, v nířl dostaly prostor i jiné my-lenkové a státoprávní tradice. Tyto svébytné p edstavy na-ly vyjád ení v celé ad legislativních dokument a nau ení r zným skupinám obyvatel, které m ly vychovávat spole nost a formovat ji tak, aby se co nejvíce podobala projekci ideálního vesmírného ádu. Jedním z nich je i *Huang Ming zuxun* 皇明祖訓 (*Nau ení p edka vzne-ených Ming*), jakási kombinace nau ení p edk a dynastického ádu, ve které císa formuloval hlavní zásady vlády, jimřl se m li v budoucnu ídit jeho potomci, a vymezil úlohu císa ského rodu v novém uspo ádání í-e. Zdá se, fle knířlata nem la být pouze mocenskými oporami panovníka, ale m la se stát agenty císa ské autority jako jakési pomyslné prodlouření císa ského dvora v provinciích. Svou p ítomností, p íkladným chováním a vykonáváním specifických rituálních úkon m la p sobit na místní komunitu a pomáhat císa i naplnit hlavní cíl jeho panování, jímřl byla morální obroda ínské spole nosti po letech mongolské nadvlády a nastolení ideálního spole enského ádu, který by byl v souladu s p áním nebes.

Ji í Hude ek

Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
Jiri.Hudecek@ff.cuni.cz

ínská matematika jako sou ást ínské kultury: Z republikánských asopis

V první polovin 20. století se í ané snařili modernizovat svou spole nost a snířlit tak zaostalost zem ve srovnání s koloniálními mocnostmi. Mnozí vsadili na studium moderních v deckých disciplín a douřali, fle s jejich pomocí jednak modernizují materiální a institucionální aspekty ínské civilizace, jednak ustaví mezi ínskými vzd lanci moderní v decký styl my-lení, nezbytný v konkurenci Západu. Uřlite ným prost edkem internalizace moderní v dy se stalo bádání o ínských v deckých tradicích. Na p íkladu tradi ní ínské matematiky lze ukázat, fle se jí v novali nejen specialisté, kte í pozd ji získali celosv tové uznání jako historici v dy (zejména univerzitní profesor matematiky Qian Baocong 1892-1974 a inřlenýr fleřzni nířl staveb Li Yan 1892-1963), ale také celá ada dal-ích aktivních technik , matematik a také humanitních intelektuál . Pov domí o významu tradi ní ínské

matematiky pro chápání čínské kultury a jejího vztahu k vědám bylo posilováno mj. vlivem japonských historiků, kteří razili teorii národního charakteru, projevujícího se i v národní matematice.

V tomto příspěvku se zaměřím na analýzu trendů publikací týkajících se tradiční čínské matematiky v letech 1911-1937 a na to, kolika významných příkladech ukážu, jakou roli čínská matematická tradice hrála pro čínské intelektuály této doby.

Jiří Jákl

University of Queensland, Brisbane

jirka.jakl@seznam.cz

Čínská vojenská expanze v oblasti indonéské Jávy v letech 1292-1293 ve svém prameni psaných starou javánštinou a starou sundánštinou

Jednou z nejméně známých epizod politické a vojenské expanze mongolského impéria je námořní expedice roku 1293, jejímž cílem bylo vyvinout tlak na javánský stát Singhasari [1222-1293 n. l.], který reprezentoval v té době nejsilnější politickou entitu v oblasti ostrovní jihovýchodní Asie. Názory historiků se rozcházejí v pohledu na důvody, které vedly k této logisticky komplikované, nákladné, a neúspěšné akci, při které byly yuanské expediční síly vyuffity místní javánskou politickou klikou k nastolení nového režimu, který vedl ke vzniku nového státního celku. Zatímco čínské prameny, které expedici popisují, jsou všeobecně známé, a uspokojivě zpracované, relevantní historické zdroje, psané ve staré a střední javánštině a staré sundánštině, zůstávají neznámé mimo úzký okruh javanistů. Příspěvek demonstruje, že klíčem k pochopení odlišné narativy čínských a javánských zdrojů je diametrálně odlišné pojetí konceptu panovnické moci těchto dvou předmoderních kultur.

Petr Janda

Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci

petr_janda76@hotmail.com

Liao Tianding o taiwanských ctnostných lupi

V rámci celé řady svých literatur se objevují ctnostní lupi, kteří šlechtě berou a chudým dávají, a ufil je o Robina Hooda, Jánoška, i v taiwanském kontextu právě Liao Tiandinga. Tyto postavy a jejich příběhy mají více či méně doložitelný historický základ, mají však významnou roli v budování národní a kulturní identity.

Liao Tianding je historicky doložitelná osobnost flující v období po átku japonské koloniální správy. Jeho život a flivot se staly námětem řady děl a do určité míry i zlidovily. Jedním ze základních motivů vyprávění o Liao Tiandingovi je jeho odboj proti Japoncům. Příspěvek se zabývá tímto tématem v kontextu mání se interpretace japonské kolonizace.

Václav Laifr

CCK-ISC, Univerzita Karlova v Praze

laifr@email.cz

Zhu Wenxin (1883 o 1939) a jeho dílo jiny astronomie: co vypovídají o něm samém, jeho motivaci a jeho době

Zhu Wenxin 朱文鑫 (1883 o 1939) byl prvním čínem, který napsal souvislé dílo jiny tradiční čínské astronomie pojeté systematicky a s moderním vědeckým přístupem. Toto dílo vyšlo v roce 1935 pod názvem *Tianwenxue xiao shi* 天文学小史 (Malé dílo jiny astronomie) a obsahovalo i část v novanou dílů západní astronomie. Co však mohlo být v době, kdy se čína obracela k nejnovějším vědeckým poznatkům jako k prostědku pro svoji modernizaci, dílo vedlo pro náhlý obrát ke zkoumání vlastní astronomické tradice? Příspěvek se kromě Zhu Wenxina a stručné analýzy jeho díla

astronomie, které jsou jeho nejdůležitějším dílem, bude v novat i diskusi nad otázkami jeho motivace a možných společensko-politických faktorů, které ovlivnily utváření historiografie čínské astronomie jako v rámci disciplíny ve 20. a 30. letech 20. století, které je možné vysledovat buď z jeho díla nebo z dobových článků jiných autorů.

Filip Lexa

Doktorand, Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
filip.lexa@gmail.com

Neobvyklé aspekty: smysl entropie v Ge Feiov a Yu Huaov experimentální próze

Čínská experimentální próza 80. let 20. století (jak ji známe v dílech spisovatelů, jako jsou Can Xue, Yu Hua, Ge Fei a další) není eticky zobrazována nahodilého násilí a krutosti, zápletky příběhů bývají spletité a nelineární, stírá se zde hranice mezi realitou a snem i halucinací. Tyto prvky vedou mnohé teoretiky k tomu, že za jeden z hlavních rysů této prózy považují její zpochybnění teleologického pojetí historie a pojetí, které charakterizuje v rámci díla čínské moderní literatury. (Tento názor zastává například Yang Xiaobin ve své monografii *Chinese Postmodern*.) Mnozí však se proti tomuto chápání čínské experimentální prózy vymezuje, nikoliv v tom, že by ho nutně popíral, ale v tom, že ho doplňuje o novou dimenzi: zaměřuje se nad tím, jak tato próza zobrazuje nikoliv pouze historii (ať už kolektivní nebo individuální), nýbrž i lidskou existenci v ní. Na příkladu dvou povídek o Ge Feiov povídce o Hejno hnědý pták (褐色鸟群) a Yu Huaov povídce o Tento text je v novějším díle Yang Liu (此文献给少女杨柳) ukážeme, jakými prostředky tyto texty bojují s paradigmatem lineárního času a nahrazují ho komplexnější časoprostorovou strukturou. Mnoho hypotéz je, že v rámci této struktury se fikce s literárním dílem propojuje stavu entropie, který lze (na základě analýzy vyskytujících se v daných povídkách) ztotožnit se stavem vyššího poznání i prozření podobného nirvánu. Takové texty by pak nikoliv pouze pesimisticky zpochybňovaly teleologické pojetí historie, ale zároveň se i aktivně snažily o nalezení nového smyslu lidského bytí ve světě.

Vladimír Lišák

Orientální ústav Akademie věd ČR
vliscak@orient.cas.cz

Italský frantičán Bernardino Maria Bevilacqua a problémy jeho čínské mise (18. století)

V letech 1736 až 1741 působil v západním Číně-tungu a jihovýchodní části italského frantičánského misionářského ústavu Bernardino Maria Bevilacqua a Alessio Randanini, kteří se stali neblaze proslulými především sexuálními skandály s čínskými dívkami a ženami. Misionáři zejména v Číně-tungu byli v té době vystaveni velikému tlaku vzhledem k protikesanskému pronásledování v této provincii, kdy byli nuceni podléhat zákazům křesťanství působit ilegálně. Vzhledem k tomu, že v roce 1732 byli misionáři oficiálně vyhoštěni z Číny do Macaa, pracovali ve svých misijních místech v provinciích Číně-tung a Šli-taj. Byli v odlehlých vesnicích v neustálém strachu, že budou objeveni a zatčeni. Bevilacqua zůstal v misijní službě pouhé dva roky, od jara 1736 až do jara 1738, kdy vedoucí mise Gian Antonio Buocheer vynaložil značné úsilí, aby ho odstranil z misijní oblasti Číně-tung a Šli-taj, jakmile se provalil jeho sexuální skandál. Bevilacqua v případě je zřejmě jeden z mála, který byl zaznamenán a předán tajným způsobem do Číny. Mnoho podrobností je zaznamenáno podobným způsobem Alessia Randaniniho.

Olga Lomová

Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
Olga.Lomova@ff.cuni.cz

Mezi Východem a Západem o výchovné nápisy v ulicích ínských měst

Jednou ze starých kulturních tradic íny, která flije dodnes, jsou didaktické nápisy umístěvané ve veřejném prostoru. V íchni známe stěly z císařského období, stejně jako revoluční nápisy na zdech domů nebo na speciálních betonových panelech, které za Kulturní revoluce zaplavily v ín měst i venkov. Další typ nápisů po staletích flých na ínských zdech jsou blahopřejné sentence, nejprve na pruzích papíru rámujeících vchod do domu, a etně další nápisy v interiéru, často ve formě kaligrafie, kde bývají zachyceny aspirace a flivotní ideály majitele domu. Dnes část nápisů tradičně spoluutvářejících flivotní a ideový prostor ían vytlačuje reklama, přesto z stává fenoménem textu, který přináší poučení nebo vyjadřuje flivotní hodnoty, zachován. Tento přispěvek nejprve stručně představí studovaný fenomén a následně jej bude dokumentovat na vzorku nápisů zachycených v květnu 2015 v ulicích Ĥanghaje. Jejich kritické Ĥení podává svědectví o ideálech i ideologiích utvářejících svět dnešních ían, se zvláštním zetelem k roli domácích a zahraničních kulturních podnětů.

David Machek

Nástin teorie lidských rolí v Guodianském textu šĤest ctnostíö (Liu De 六德) a n které její implikace v kontextu starověkého ínského myšlení

Mezi texty nalezenými v Guodianu se šĤesti ctnostemö (ca. 3. stol. př. n.l.) dosud dostalo málo pozornosti. Cílem tohoto přispěvku je představit tento text s drazem na ty myšlenky, které jsou v kontextu starověkého ínského myšlení originální. Zaměříme se zejména na souvislost mezi Ĥesti lidskými rolmi a jim odpovídajícími Ĥesti ctnostmi a nastíním n které Ĥíří filosofické implikace této teorie, a to jak ve vztahu k n kterým jiným starověkým textům (zejména *Knize Mengzi*), tak ve vztahu k filosofické etice obecně.

Jakub Maršálek

Ústav Dálého východu, Univerzita Karlova v Praze
Jakub.Marsalek@ff.cuni.cz

Pít, i nepít jako oni?: odlišné vzorce přejímání vlivů z raných států na ínském severozápadě v době bronzové

Region ínského severozápadu ořizně území dnešních provincií Gansu, Qinghai a autonomní oblasti Ningxia ořplnilo od počátku doby bronzové, tedy zhruba od období kolem roku 2000 př. n. l., roli jakéhosi mostu mezi východními oblastmi íny a západem. Kontakty obma uvedenými směry se od uvedené periody výrazně podílely na formování charakteru severozápadních kultur. V předloženém přispěvku se pokusíme ukázat rozlišné mechanismy Ĥení vlivů z raných ínských státních útvarů na ínský severozápad, a to na přikladu dvou - od sebe navzájem tisíc let vzdálených oř severozápadních kultur: kultury Qijia (cca 2400/2200-1900/1600? př. n. l.) a kultury Siwa (cca 1500-600 př. n. l.). V centru našeho zájmu budou státní keramické nádoby, které mohly sloužit při vytváření a utuřování společenských vztahů. Ukáeme, že ve výše uvedených severozápadních kulturách rozvoj keramiky výrazně stimulovaly kontakty s ranými státními útvary existujícími v Ĥířím regionu středního toku řeky, nicméně reakce na vlivy z těchto útvarů byla v obou sledovaných obdobích značně odlišná, především vzhledem k odlišnému charakteru kontaktů s ínskými státními útvary; zatímco v období kultury Qijia dochází k Ĥení nových typů keramických nádob z východu v souvislosti s dálkovým obchodem a s celkovou kulturní a společenskou transformací na ínském severozápadě, kultura Siwa sice převzala určité východní zvyklosti, nicméně přímý vojenský a politický tlak zhouské Ĥie vedl v jejím prostředí ke zdraznění lokálních prvků, které mohly být chápány i jako výraz vlastní kulturní a etnické identity.

Magdaléna Masláková
Centrum asijských studií, Masarykova univerzita
magdalena.maslakova@gmail.com

Úloha lokálních jazyků v procese inkulturace a politické aktivity Presbyteriánské církvi na Taiwane.

Táto práca si dáva za cieľ pozorovať zmeny Presbyteriánskej cirkvi na Taiwane (Taiwan Jidu zhanglao jiaohui 台灣基督長老教會) v postojoch voči jazykovej politike vládnucej strany Kuomintang v období stanného práva (1949-1987), pričom sa celkový obraz postojov získava aj na základe komparácie s predchádzajúcimi obdobiami od začiatku pôsobenia prvých presbyteriánov na Taiwane (1965). Po skončení stanného práva vládnuca strana Kuomintang vyfadovala výlučné používanie čínskeho jazyka a Presbyteriánska cirkev sa jej stavala na odpor - stala sa jedným z hlavných protagonistov používania taiwanských dialektov a lokálnych jazykov. V práci sa zameriavam na sledovanie zmien stratégií a argumentácií, ktoré táto náboženská organizácia vyvíjala v rámci podpory používania lokálnych jazykov. Dôležitá je nielen postupná zmena argumentácie počas vlády KMT, ale taktická zmena od predchádzajúceho obdobia počas japonskej koloniálnej nadvlády. Po skončení tohto obdobia (1895-1945) totiž takticky prebiehala vládna jazyková politika, ktorá bola silná snaha o japanizáciu obyvateľstva, pričom bolo povolené používať výhradne len japonský jazyk.

Táto práca sa nesnaží len poukázať na konkrétne zmeny, ale aj určiť a analyzovať ich príčiny. Týmto v širšom kontexte poukazuje na to, ako sa môžeme pod vplyvom okolností meniť inkulturácia a stratégie a tým analyzovať stratégie Presbyteriánskej cirkvi na Taiwane pri vytváraní kresťanstva v historickom a kultúrnom kontexte Taiwanu. V tejto štúdií je inkulturácia chápaná ako proces prebiehajúci pri dlhodobom kontakte odlišných kultúr, pričom dochádza k zmenám pôvodných kultúrnych vzorov. Po stretnutí dvoch kultúr sú konkrétne elementy transformované, dochádza k vzájomným výpožičkám. Inkulturácia predstavuje zámerný, intencionálny proces. V prípade Presbyteriánskej cirkvi na Taiwane môžeme sledovať snahu kazateľov, teológov a predstaviteľov cirkvi, ktorí sa snažia vytvárať kresťanstvo v odlišnej kultúre Taiwanu. V štúdií argumentujem, že aj boj za používanie lokálnych jazykov a dialektov môže byť vnímaný ako inkulturácia a stratégia, ako snaha o priblíženie kresťanstva taiwanskému publiku.

Pre analýzu slúžia ako primárne dokumenty tzv. dôležité dokumenty/oficiálne správy Presbyteriánskej cirkvi (zhongyao wenxian 重要文獻) publikované počas stanného práva. Okrem nich sú vyvíjané aj misijné zprávy, či prvotné správy misionárov. Na základe týchto textov môžeme sledovať tri obdobia vývoja argumentácie pre podporu boja za lokálne jazyky, ktoré sa navzájom odlišujú a sú v práci konkrétne predstavené.

Klára Netíková
Studentka, Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
klaranelikova@yahoo.com

Hu Shi a filozofie sociální nesmrtnosti

Poátkem 20. století zformuloval na základě čínských a západních podnětů Hu Shi svou filozofii sociální nesmrtnosti. Reagoval tím na otázku lidské smrtelnosti a na problematiku postavení jedince jakožto individua ve společnosti. Až filozofie nezbudila svého času přílišnou pozornost čínských vzdělanců, je jedním z dokladů toho, jak čína stále hledala cestu mezi vlastní tradicí a západními myšlenkami. Na základě Hu Shiových vlastních článků a materiálů práce sleduje vnímání postavení jedince ve společnosti a vztah Hu Shia a jeho filozofie k čínské tradici.

Hu Shi ve své filozofii čínskou tradici přehodnotil a propojil ji s moderními západními poznatky a vdeckými fakty. Jako v číně vzdělanec své generace volal po odstranění náboženství, pověr a přetvrdých společenských konvencí o nesmrtnost, kterou slibovalo křesťanství, buddhismus či tradiční čínská koncepce tří nesmrtelností san buxiu 三不朽, byla přetvrdkem. Překonání vlastní smrtelnosti bylo podle Hu Shia možné pouze skrze společnost, v níž se člověk pohyboval, na níž měl vliv a jíž

pomáhal utvářet. Protože společnost byla vlněná, byl vlnivý i vliv, jakkoli nepatrný, který na ní lovil.

Druhou důležitou motivací pro vytvoření filozofie sociální nesmrtnosti byla odpověď na otázku, jaké postavení má nový lovík ve společnosti zastávat a do jaké míry se má podílet potěbám společnosti a do jaké míry zůstává individuálním jednotlivcem, který sleduje vlastní cíle a pracuje pro vlastní potěby. Tradiční odevzdanost (nejen) vzdělance společnosti, jeho morální odpovědnost vůči ní a potěba obětovat se celku, to vše se na počátku 20. století dostalo do konfliktu s novými představami o důležitosti jedincovy individuality, potěb vlastního individuálního šobeckého života a touze po sebevyjádření nsvázaném společenskými konvencemi.

Filozofie sociální nesmrtnosti měla za cíl vytvořit nového nezávislého lovíka, který bude sledovat vlastní cíle, ovšem jeho morální odpovědnost vůči společnosti mu umožní pozitivně ovlivňovat své okolí a podílet se na vytvoření lepší společnosti. Jedinec měl být svobodný individuální život tak, aby zároveň vytvářel lepší společnost ve svém okolí a lepší budoucnost pro lidstvo jako takové.

Sue Nguyen

Ústav politologie, Univerzita Karlova v Praze
suezie.nguyen@gmail.com

Slunečnice a deštříky: Protesty na Taiwanu a v Hong Kongu v roce 2014

Přesně se bude vnovat dvěma nejvládním protestním hnutím v roce 2014 v regionu východní Asie: Slunečnicovému hnutí na Taiwanu a Deštříkovému hnutí v Hong Kongu. Na těchto případových studiích budou analyzovány příčiny, které přiměly statisíce lidí vyjít do ulic a vyjádřit svůj nesouhlas s vládou fyzickým obsazením klíčových míst v centru města. S přihlédnutím k odlišnému typu režimu a mocenskému vztahu domácí politické elity vůči pevninské Číně vyvstává otázka, do jaké míry byla okupace v jednotlivých případech efektivním nástrojem politické participace. Vedle rekonstrukce událostí, mimo jiné na základě rozhovorů s účastníky a organizátory shromáždění, budou dále srovnávány taktiky a způsoby protestu, které byly i v celosvětovém měřítku unikátní dle různých hodnoty násilí, pořádek a organizovanost.

Luobica Obuchová

Husitská teologická fakulta, Univerzita Karlova v Praze
luob@seznam.cz

První íráně u nás

Íránská migrace do střední Evropy začala již před více než dvěma stoletími a můžeme v ní vysledovat několik historických etap, zahrnutých soudobou hlavní vlnou od konce 80. let 20. století. Tento přesně se však bude zabývat nejstarším obdobím a pokusí se na základě archivního bádání charakterizovat počátky íránského zájmu o naše území. Představí sociální strukturu prvních íránských migrantů, jejich profesní rozvrstvení a rodinné zázemí, uvede několik známých představitelů tehdejší íránské komunity. Přesně se pokusí nabídnout i odpověď na otázku, nakolik byla tato špičková skupina inspirací pro pozdější migrační vlny.

Barbora Platzerová

Univerzita Karlova v Praze
barbora.platzerova@gmail.com

Qingská reforma občanského práva a její vliv na právo po roce 1911

Oficiální historie se staví k pozdějším qingským reformám íránského právního systému značně macešsky a klade důraz spíše na změny v legislativě provedené v období první republiky, zejména na občanský

zákoník přijatý v roce 1930. Z ideologického hlediska je tento postoj asi pochopitelný, avšak málokdo tak ví, že tyto změny započaly podstatně dříve a byly založeny právě na reformách posledních let vlády dynastie Qing.

Po roce 1911 byla v mnoha ohledech přechována zachována kontinuita s tímto modernizovaným qingským právem - zákonodárci přitom navázali na normotvorbu qingských právníků. Reforma trestního i občanského práva hmotného i procesního, jež měla inspirovat právo představitelů civilizovaného právního systému, vyústila revidované i zcela nové právní normy, jež vzhledem k historickým okolnostem nedočkaly plného uplatnění za císařství, a uvedla je do právní praxe.

Po roce 1911 se postoj vlády k právní reformě prováděné qingskými právníky proměnil; na jednu stranu byl bezvýchodně odložen návrh uceleného a vpravdě nového trestního zákoníku vytvořeného na základě tehdejšího německého trestního zákoníku, na druhou stranu byl odmítnut návrh paralelně kompilovaného nového zákoníku občanského a republikánská vláda dala přechovávat jedinstvém revidovanému qingskému trestnímu zákoníku.

Otázkou zůstává, proč v případě práva trestního bylo přijaté zákoníkem naprosto rozdílné od dosavadního trestního práva a právní vědy a otázce práva občanského převládly obavy z příliš moderního občanského práva a byl naopak kladen takový důraz na kontinuitu s právem starším. Předmětem příspěvku bude tedy přiblížení pozdní qingské reformy právního systému z prvních let dvacátého století a zamyšlení nad způsobem, jak s touto reformou naložila vláda první republiky do roku 1930.

Jiří Plucar

Centrum asijských studií, Masarykova Univerzita

Příklady revize struktury vybraných znaků ve slovníku Shu wén ji zì ve sv. 11 v –tebných archaických textech

Můj příspěvek se zaměřuje na analýzu vybraných znaků v malém početném písmu, jejich grafickou etymologii a typologii postupně osvětluje studium archaických dokumentů objevených v 20. století. Některé znaky ze slovníku Shu wén ji zì je podrobeno detailnímu rozboru, pokud jde o jejich odpovídající starověké formy zejména v písmu v –tebném na zvěřecích kostech a fletcích krunýčích z pozdní doby dynastie Šang mezi 13. a 11. stoletím př. n. l.

Slovník Shu wén ji zì z dynastie Han je zdrojem zejména grafických, etymologických a lexikologických vysvětlení znaků a je také nejvýznamnějším gramatologickým dílem téměř dvoutisíciletí. Nicméně mnohé tyto filologické výklady jsou revidovány na základě výsledků studia archaických v –tebných textů objevených během celého 20. století až do dnešní doby. X. Šen, autor tohoto stále ceněného a nezbytného díla pro studium starověkých grafických forem, byl ve své době omezen právě dobou, ve které žil, jakož i v té době shromážděným grafickým materiálem, který měl k dispozici. Etné strukturální analýzy opírající se především o tvary početných nemohly vystačit pro kompletní graficko-etymologické bádání v rámci vývoje struktury znaků. Tento článek se snaží představit některé zajímavé revize těchto znaků z etymologického a typologického hlediska.

Pokud jde o grafickou etymologii, základní otázkou je čínský pohled na věc zvanou přechodní tvorba strukturální (zào zì zhī běn 造字之本). Článek se také dotýká čínského pojmu šp vodní významů (bnyì 本义), který je často zmiňovaný a používán při strukturální analýze znaku. Některé příklady zde slouží k nastínění problematiky těchto pojmů, kdy kritéria pro stanovení přechodního významu nejsou úplně vyjasněná. Strukturální analýza je dále podepřena typologickým rozбором pomocí tzv. –esti kategorií (liùshù 六书). I v tomto případě však můžeme pozorovat mnohé nedostatky ve výkladu znaků v tomto slovníku a rozšířit naše poznání kolem vývoje archaických grafických forem směrem k malému početnému písmu. Autor se při popisu zaměřuje na nejstarší dosud známý grafický korpus o nápisy na kostech a krunýčích.

Zuzana Pospíšková

Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci
zuzana.pospechova@upol.cz

Vliv genderu a v ku mluv ích na prozodii moderní ín-tiny

P ísp vek se zabývá vlivem genderu a v ku mluv ích na prozodickou realizaci jejich e i. Konkrétn jsou sledovanými jevy pr m rná délka segment a kól, prominence slabik, po et ikt , rytmus e i a postavení jednotlivých typ rytmi ve v t . V p ísp vku je poufita terminologie a teoretická základna vytvo ená prof. Ěrným a dr. Uhrem, p ísp vek navazuje na spí-e teoretický úvod p ednesený na 8. esko-slovenské sinologické konferenci.

Jarmila Ptá ková

Orientální ústav Akademie v d R
ptackova@orient.cas.cz

Xibu da kaifa - ínská rozvojová politika budování západu a její vliv na obyvatele men-ínových oblastí. P íklad provincie Qinghai.

Od p elomu století se ínská vláda za ala soust edit na rozvoj oblastí na západ zem . Cílem je vyrovnat sociáln -ekonomické rozdíly mezi obyvatelstvem na západ a východ , vybudovat sí infrastruktury a kone n efektivn napojit -patn p ístupné oblasti ke zbytku íny. V kontextu rozsáhlého budování západu rostou v doposud odlehlých oblastech íny nová m sta, silnice, leti-t , vodní p ehrady, t flí se nerostné zdroje surovin a staví st ediska pr myslu. Tato opat ení mají vliv nejen na krajinu, ale zásadn ovliv ují i místní obyvatelstvo. V západní ín sídlí také v t-ina ínských etnických men-ín, které se nyní musí p ízp sobit postupující modernizaci. Tato prezentace uvádí p ípad tibetských pastevc v provincii Qinghai a jejich p esun do nov zbudovaných sídli- .

Tereza Slam níková

Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci
tereza.slamenikova@upol.cz

Synchronní model tradi ní kategorizace ínského znakového písma

Sou asná podoba ínského znakového písma je výsledkem dlouhotrvajícího procesu oscilujícího mezi dv ma protich dnými tendencemi: znakovou diferenciací a s ní související snahou o srozumitelnost na jedné stran a znakovou ekonomí a s ní spojeným úsilím o jednoduchost na stran druhé. Soudobí grammatologové stále vyuflívají p í kategorizaci znak systém hanského grammatologa Xu Shena (?54 ó ?124), který v-ak s ohledem na vývojové zm ny celé soustavy není schopen reflektovat specifické rysy její synchronní podoby. Ve svém p ísp vku p edstavím návrh nového klasifika ního modelu ínského znakového písma z úhlu pohledu soudobého vztahu mezi vnit ní organizací grafické podoby jeho základních jednotek a jimi reprezentovanou jazykovou jednotkou. Navrhovaný model má dvojúrov ový charakter: zahrnuje p t skupin, které se dále lení do 20 kategorií. P íslu-nost k ur ité skupin zpravidla odráflí dekompozí ní specifickaci znaku, tj. jeho d litelnost na ur ité jednotky nífl-í úrovn . Kategoriza ní status pak udává, zda, do jaké míry a jakým zp sobem vykazuje architektura znaku spojitost se zaznamenávanou jazykovou jednotkou. Jeho vytvo ení bylo založeno na grafemické analýze vzorku znakového inventá e moderní ín-tiny v rozsahu 2 500 jednotek.

Martin Slobodník

Katedra východoázijských -tudií, Univerzita Komenského v Bratislave
martin.slobodnik@uniba.sk

Socialistická globalizácia s ínskymi rysmi: propagácia ve kého skoku vpred a udových komún v eskoslovensku koncom 50. rokov 20. storoia

Príspevok analyzuje pokusy ínskej udovej republiky propagova ve ký skok vpred a model udových komún ako alternatívny vzor socialistickej ekonomiky v eskoslovensku v rokoch 1958-1960. Príspevok vychádza z archívnych i publikovaných materiálov (novinové články, –túdie v ekonomických asopisoch, publikovaná kniha slovenského ekonóma Michala Fal ana Východný vietor prevláda; Bratislava: Osveta, 1959). V-ímam si aj komparatívny kontext (NDR, Po sko, Ma arsko, Bulharsko) a ínsky šprojektõ propagácie udových komún v kontexte zhor-ujúcich sa vz ahov medzi Pekingom a Moskvou (a ostatnými š udovými demokraciamiõ strednej a východnej Európy).

Ond ej Srba

Doktorand, Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
ondrejsrba@gmail.com

Altaj-tí Urianchajci v Xinjiangu v 1. polovin 20. století

Sedm cho-ún (korouhvi/panství) Altajských Urianchajc p edstavovalo um lé územní správní roz len ní turkického a mongolského obyvatelstva –ir-í oblasti Altajského poho í po dobytí území Dflúngarského chanátu dynastií Qing. P vodní vazby Altajských Urianchajc na mandfluské správní ú ady v severním Mongolsku (ambanát v Uliastaji, ajmag Dzasagt chán , pozd ji mandfluský ambanát v Chovdu) za ala mandfluská vláda koncem 19. století postupn uvol ovat a posilovat orientaci na provincii Xinjiang. V roce 1906 znamenalo zalofení tzv. Altajského pohrani í oficiální p eru-ení vazeb na Severní Mongolsko a po vyhlá-ení autonomie Severního Mongolska se Altaj-tí Urianchajci spole n s etniky Torgút a Dzach in jako periferní skupiny obyvatelstva s nevyjasnou identitou a nedostate ným p ehledem o mezinárodní situaci ocitli v pozici, kdy do celistvosti jejich území zasáhla rozhodnutí mezinárodních dohod. D sledkem bylo rozd lení Altajských Urianchajc mezi Mongolsko a ínu a n kolik p eshraní ním migra ních vln, které výrazn zasáhly do etnické skladby Mongol v Xinjiangu.

P ísp vek p edstaví sou asný stav výzkumu historie Altajských Urianchajc ve složitém období 1. poloviny 20. století na základ pramen Mongolského státního archivu, zp ístupn ých pramen ze xinjiangských archiv a orální historie z obou stran hranice. Zvlá-tní pozornost v nuji ůltem da lamovi, jenfi je nejkontroverzn j-ím politickým reprezentantem Altajských Urianchajc tohoto období.

Ond ej Ťkrabal

Doktorand, Beijing University
oskrabal@gmail.com

Na pokraji epigrafického násilí: nejstar-í ínské kletby na západozhouských bronzech

T i nádoby s nápisy objevené v posledním desetiletí roz-í ují vý et flánr vyskytujících se na západozhouských bronzech o novou kategorii, kletby. A sémanticky p íbuzné s doposud známými kletbami z pozd j-ího odbobí Letopis , pragmaticky se jedná o zcela odli-né a bezprecedentní e ové akty blízké Assmannovým šmonumentálním kletbámõ. Práv tato perspektiva je klí ová nejen pro poodhalení historicko-spole enského pozadí vzniku t chto výjime ných nápis a tím i pro jejich správné porozum ní, ale i pro hlub-í poznání funkce písemnictví v ín 9.-8. století p . n. l.

Michal Ťvarný

michal.svarny@gmail.com

Kauzalita a svobodná v le v Debat o v d a fivotních názorech v roce 1923

V roce 1923 probíhala v Číně na stránkách několika periodiková debata o hranicích vědeckého poznání a o tom, co případně leží vně těchto hranic. Do debaty se zapojilo poměrně široké spektrum osobností, od prokopníků přírodních věd v Číně jako byl Ding Wenjiang, přes psychology, pedagogy a filozofy po přední čínské intelektuály jako Liang Qichao nebo Hu Shi. Jedním ze stěžejních témat debaty byl vztah svobodné vůle a kauzality.

V rámci morální filozofie je tato problematika spojována zejména s otázkou, zda a za jakých podmínek je nebo není svobodná vůle nezbytným předpokladem pro to, aby mohla být jednání popisována morální hodnotou, tedy s otázkou po podmínkách možnosti morální odpovědnosti za jednání. Podle některých autorů se při přenesení této problematiky do čínského kontextu posunulo její téma z možnosti morálního jednání na zdroj morálního poznání, neboli na otázku, jak víme, co je dobré a co špatné. Podle těchto autorů čínští intelektuálové navazovali na spory mezi neokonfucíánskými školami Lu-Wang a Cheng-Zhu o tom, jestli je morální poznání intuitivní povahy, nebo je formováno vnějšími okolnostmi v etnické výchově.

Veronika Teryngerová

Doktorandka, Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
Veronika.Teryngerova@fhs.cuni.cz

Čína: základ života? Han Han v román Troje dveře a satira na čínský vzdělávací systém

V roce 2000 vyšel Han Hanovi 韩寒 (1982-) první román *Troje dveře* (San chong men 三重门). Autor se v něm opírá o falšovaný stav soudobého vzdělávacího systému, jehož výsledkem podle něj není vzdělaný člověk, ale člověk připravený ke klíčovým zkouškám, které mu mohou později otevřít cestu k úspěchu na pracovním trhu. Za značnou popularitou, kterou si dílo v Číně získalo, bylo jistě vhodné nasazení: román vyšel v době, kdy probíhala ufilozofických kružích intenzivní debata o potřebě reformy vzdělávání. Kniha ale měla obrovský ohlas především u Han Hanových současníků, kteří v díle nacházeli fragmenty sdílené zkušenosti. *Troje dveře* byl pouhý začátek Han Hanovy palety počinů (následovaly mj. další romány, blogging, profese automobilového závodníka a v současnosti reflektování filmu). Patří proto tuto nezvykle pestrou biografii autora, jakof i pro ostrý tón jeho satirických děl, který vyvolává nejen pozitivní, ale i negativní reakce, je poměrně těžké nalézt rozbor jeho díla, které se tím nenechají rušit a vnují se dílu samotnému. Tento příspěvek bude zaměřen na takto nezatažené představení fikčního světa románu *Troje dveře* a jeho hlavních satirizujících literárních postupů a jazykových prostředků. Smyslem příspěvku bude dolomení čínského satirického zábrhu tohoto románu, nejen jaký pro něj deklaroval jeho autor a jaký je z díla patrný na první pohled.

Hana Trisková

Orientální ústav Akademie věd ČR
triskova@orient.cas.cz

Čínština: p-ízvuk, nebo šodzvukō?

Podstata čínského p-ízvuku a jeho vztah k tónům je předmětem mnoha diskusí. Příspěvek se podívá na téma p-ízvuku ze specifického úhlu: bude argumentováno, že spíše než p-ízvuk (stress) je v čínštině důležitý ne-p-ízvuk (non-stress), šodzvukō (de-stress).

Koncept p-ízvuku existuje pouze v kontrastu k ne-p-ízvuku. P-ízvukové slabiky jsou percepčně výraznější než slabiky okolní. Ne-p-ízvukové slabiky jsou naopak relativně zvukově nenápadné. V západních, NETÓNOVÝCH JAZYCÍCH se pozornost fonologů a fonetiků soustřeďuje na P-ÍZVUK. V principu jsou všechny slabiky šedefaultově ne-p-ízvukové, některé z nich se pak z určitéch důvodů (např. slovní p-ízvuk nebo zdůraznění slova) zvukově zvýrazní. Pro ten který jazyk se zkoumají pravidla pro distribuci p-ízvuku (zejména slovního p-ízvuku) a jeho akustické a percepční koreláty (např. prodloužené trvání slabiky, zvýšená / snížená poloha hlasu). V jazycích tónových jako ČÍNTŠTINA však vci fungují OPAČNĚ. Drtivá v-ina čínských morfémů má lexikální tón.

Tónová slabika p irozen pot ebuje být pln , výrazn realizovaná, šp ízvu náō, aby její tón mohl plnit distinktivní funkci. Za ur itých okolností v-ak slabika m fle svoji zvukovou realizaci oslabit. Toto oslabení má rozmanité funkce (extrémním p ípadem je pln lexikalizovaná ztráta šp ízvu nostiō v atónových morfémech jako nap . de 的). Pomineme-li d raz, emfázi (existující z ejm ve v-ech jazycích), tak šp ízvu nostiō je v ín-tin bezp íznaková, zatímco prozodické oslabení je p íznakové. Je tedy na míst se zajímat spí- o ZTRÁTU P ÍZVU NOSTI (de-stress, non-stress) neřl o p ízvuk. Tedy: studovat jednak P Í INY nep ízvu nosti (nap . p íslu-nost slova k synsémantickému slovnímu druhu jako jsou osobní zájmena), jednak její PROJEVY (zkrácené trvání slabiky a vertikální stla ení rozsahu F0, jeřl spole n vedou k redukci ařl neutralizaci tónu; oslabená artikulace hlásek, nap . w 我 [wɔŋ]3 □[w]).

Téma má i sv j praktický aspekt v jazykové výuce: studenti nemívají potířle s vyslovením p ízvu ných, pln tónických slabik, ale zápasí s redukovanou výslovností nep ízvu ných slabik: neumí je pat i n krátit, oslabovat jejich tónový pr b h, neví si rady s redukcemi hlásek. Navíc nemají jasno v tom, které slabiky je t eba vyslovit nep ízvu n . Nesta í tedy u it výslovnost p ízvu ných slabik; soust ed nou pé i vyřladuje i ne-p ízvuk.

David Uher a Tereza Slam níková
Katedra asijských studií, Univerzita Palackého v Olomouci
daviduher@yahoo.com

Prozodická analýza monologu

Moderní ín-tina p estává být typicky tónovým jazykem. I proto v ní nabývají na významu zm ny v její suprasegmentální rovin , ke kterým postupn dochází. Tyto zm ny se nejmarkantn ji projevují úbytkem pln tónických slabik, jenřl má následn dopad na podobu rytmického len ní ínského textu. Této problematice není podle na-eho názoru v zahrani í ó a po odchodu prof. O. Třvarného ani u nás ó v nována dostate ná pozornost. Jen málo nap íklad víme o rozdílné prozodické realizaci stylů r zných text v moderní hovorové ín-tin . Tento p ířp vek si proto klade za cíl zodpov d t základní otázky charakteru ínského textu ó monologu. Do zna né míry je inspirován kapitolou řRytmičké len ní v t a souv tí a ozna ení tohoto len ní v prozodickém p episu GH Pō obsařenou v Gramatice hovorové ín-tiny v p íkladech IIa (Univerzita Komenského 1993, ss. 22ó61) s tím zásadním rozdílem, fle jeho prozodické analýze jsou podrobeny izolované v ty. Korpus, na jehořl základ byla provedena na-e prozodická analýza, byl vytvo en na podklad text obsařených v U ebnici ínské konverzace (lekce 1ó24, ást D; Leda 2007). Ty byly nahrány mluv ími výslovnostního standardu moderní ín-tiny ó peking-tiny. V rámci rozboru jsme si p edev-ím v-ímali lineárního len ní, zejména délky a struktury segment , a dále rovn řl rytmu, který spoluvytvá í strukturu kóla. Výsledky byly následn srovnány s výřtupy prozodické analýzy dialogu.

Du-an Vávra
Centrum asijských studií, Masarykova Univerzita
dvavra@mail.muni.cz

Konstruování kontextu v knize Zhuangzi

Knihá Zhuangzi (stejn jako i jiné knihy ozna ované jako řMaster textsō, zishu 子書), se skládá z 33 kapitol, které se dále skládají z nespojitých textových pasářřl. Celá knihá tak p ípomíná kolářřl krátkých textových jednotek na p íbuzná (ale n kdy i vcelku cizorodá) témata. Knihá (nebo aspo její ásti) je na druhé stran tradi n chápaná jako autorská. Tato kombinace má nez ídka za následek tení, které voln vybírá pasářřle nap í textem, z nichřl je následn konstruována jednotná filozofie nebo aspo jednotlivé ideje p ípisované p edpokládanému autorovi.

Tento p ířp vek na p íkladu kapitol 5 a 6 z knihy Zhuangzi zkoumá moflnost tení aspo n kterých kapitol jako významových celk . Následn ukazuje, jak je význam vybraných pasářřl ur ovan

kontextem dané kapitoly. P ísp vek navrhuje takové tení knihy Zhuangzi, které vychází z bezprost edního kontextu každého úseku a umohl uje konstruovat význam pro jednotlivé pasáže a celé kapitoly, spí-e nefl pro knihu Zhuangzi jako celek.

Jan Vihan
vihanjan@gmail.com

Výklad archaismu 貞 zh n v K ídlech Prom n a Wang Biho komentá i

P estofle je znak 貞, b fln p ekládaný jako šv -tit, p edvídat, ō druhý nej ast j-í v zhouské vrstv *Prom n*, z glos komentátor je z ejmé, fle s m níci se funkcí textu docházelo i k posunu ve vnímání tohoto klí ového termínu. Ve svém p ísp vku se soust edím na jeho výklad v kontextu Velkého komentá e a situací 師 Pluk, 無妄 Bez vady a 咸 Pohnutí. V-ímám si zejména zp sobu, jakým r zné výklady odráfíi obecná filosofická východiska i konkrétní interpreta ní strategie. Nemohu také opomenout dal-í nabízející se p eklady termínu, které by p esn ji vystihovaly jeho roli v rámci hanského sv tonázu, dodnes fliveného systémem ínských znak .

Luká-Zádrapa
Ústav Dálného východu, Univerzita Karlova v Praze
Lukas.Zadrapa@ff.cuni.cz

Tmavý kout mluvnice klasické ín-tiny ó v tná ástice r 爾.

I p es staletý zájem tradi ní ínské filologie a desítky let moderního jazykov dného výzkumu z stávají v tné ástice klasické ín-tiny polem nedostate n probádaným, plným neur itostí, nejasností a popírajících se výklad . V praxi to vesm s vede k tomu, fle jsou p i interpretaci text a jejich p ekladu jak do západních jazyk tak do sou asné ín-tiny ponechávány bez pov-imnutí a nezanechávají fládnou stopu. O n kterých z nich ó o t ch v-udyp ítomných ó aspo existuje ur ítý objem specializované literatury; mén obvyklé v tné ástice jsou zpravidla odbyty n kolika slovy na okraji p ehledové mluvnice i jiné podobné píru ky. Nabízený p ísp vek si klade za cíl tento stav v cí naru-it a p edstavit výsledky komplexní studie o koncové ástici r 爾; ty jsou sice zajímavé i ze specializovaného hlediska jazykov dy staré ín-tiny, av-ak mohou a m ly by mít také dopad pro obecn ji vymezenou filologickou praxi, v etn praxe p ekladové.